

Eesti Vabariigi peaministri Taavi Rõivase kõne kõne 20. Augusti Klubi ja XIII Riigikogu pidulikul istungil, 20. august 2016

Lugupeetud juhataja.

Austatud 20. Augusti Klubi ja Riigikogu liikmed.

Teadlastel on üks ilus ütlus – nad ütlevad, et teevad oma tööd, seistes hiiglaste õlgadel, ning hiiglasteks on teadlaste ammused eelkäijad oma tööde ja tulemustega, millele saab uus teadus toetuda.

Ka riigi kohta on see metafoor kohane. Ainult et hiiglased ei ole meie puhul mitte üksnes ammused eelkäijad aegade hämarusest, nende hulgas on ka meie omad kaasaegsed. Taastatud Eesti Vabariigi jaoks olete hiiglasteks Teie, lugupeetud 20. Augusti Klubi liikmed. Toonased ülemnõukogu liikmed.

Üks inimpõlv on möödunud augustiõhtust 1991. aastal, kui Teie vastu võetud otsus Eesti [riiklikust] iseseisvusest taastas meie oma riigi maakaardil. Sellest hetkest hakkas aeg Eestis taas tiksuma iseseisvusaja minuteid – toonase ülemnõukogu esimehe Ülo Nugise haamrilõök sellelesamale lauale siin selja taga on meil kõigil veel kõrvus. Ka minul, kes ma sel suveõhtul perega Pärnumaal Varemurru laagris olnud kuuenda klassi koolipoisina ootusärevalt pilgul neid sündmusi teleri vahendusel jälgisin. Olin toona just täpselt nii vana, et otsuse ajaloolisust hoomata ning täpselt nii noor, et öelda - Te muutsite kogu minu põlvkonna elu andes meile võimaluse elada vabas Eestis. Olin Teile siis koolipoisina ja olen täna peaministrina südamest tänulik.

Nagu ka kõigile neile meie inimestele, kes on tänaseks täpselt veerand sajandit iseseisva Eesti Vabariigi ühiskonda panustanud. Teiste seas ka Teie ametikaaslastele - Riigikogu ja valitsuse liikmetele. Sest - oi kui lihtne on poliitikutel üksteist kritiseerida, isegi halvasti öelda, aga - täiesti siiralt - minul ei ole selleks põhjust. Olen uhke selle üle, et veerand sajandi jooksul on nüüd juba kaks põlve Eesti poliitikutid eesti kodanike ühise tahte järgi meie elu kujundanud. Sisuliselt on kõik praegused parlamendierakonnad või nende eelkäijad selle 25 aasta jooksul Eestit juhtinud ja tulemused on meile igapäevases Eesti elus näha.

See ei saa olla päris juhus 2016. aasta kevadel on oma eluga Eestis tervikuna rahul 81 protsenti inimestest. Eesti inimesed on veendunud, et otsus rajada meie riik liberaalse demokraatia väärtustele ning vabale turumajandusele oli - ja on - õige otsus.

Eesti Vabariik, selline nagu ta täna, 20. augustil 2016 on, on niihästi Teie, 20. augusti klubilaste, kui Teie, praeguste Riigikogu liikmete nägu. Ta on meie kõigi nägu.

Head kuulajad,

Kakskümmend viis aastat on aukartust äratav ajaühik kogu Eesti riikluse loo taustal, - meie taastatud iseseisvuse aeg ulatub juba üle veerandi kogu Eesti Vabariigi senise elupikkuse. Samal ajal on veerandsada aastat vaid viiv inimkonna ajaloos ning seda enam võime olla uhked, kui palju oleme selle ajaga saavutanud.

Me võrdleme oma riigi elatustaset maailma kõige edukamatega ja oleme meeldivalt rahulolematud, et me ei ole veel absoluutses tipus. Meie laste haridustase on seevastu juba praegu maailma absoluutses tipus ja üha enamate Eesti ettevõtjate ambitsiooniks on vallutada globaalne turg, saades oma valdkonnas maailma parimaks. Tundub uskumatu, aga nii mõnelgi on see ka juba õnnestunud. Me oleme koos kujundanud Eestist riigi, mis on vähem kui aasta pärast valmis juhtima kogu Euroopat. Riigi, mille kindlameelsus osana lääneriikide väärtuspõhisest välispoliitikast tagab selle, et mitte ükski Euroopa riik ei jää üksi agressiivse naabri meelevalla. Täna oleme meie see edukas ja turvaline Lääs, kelle poole ise 25 aastat tagasi toetuse ootuses vaatasime.

Ma tundsin eestlasena südamest uhkust kui lugesin lehest nii mõnelegi teist isiklikult tuttava Uffe Ellemann-Jenseni sõnu: “see, mida Eesti on taasiseseisvuse ajaga rahvusvahelises kogukonnas saavutanud, on lihtsalt USKUMATU!” Mul on olnud au Uffe Ellemann-Jenseniga vestelda nii 25 aasta tagusest ajast kui tänasest päevast ning ma tean, et tema ajakirjanikule öeldud sõnad tulid otse südamest.

Head ametisoleva Riigikogu liikmed,

Teie valikutest ja otsustest sõltub, kui rahul on Eestiga 25 aasta pärast tänased koolipoisid ja -tüdrukud. Ma palun Teid - mõelge siin väarikas saalis otsuseid tehes just neile.

Aitäh teile, 20. augusti klubilased otsustusjulguse eest. Teie rajatud vundamendile on hea Eesti tulevikku ehitada.

Aitäh teile, Riigikogu liikmed Eesti õigel teel hoidmise eest. Meie ühine ülesanne ja ajalooline vastutus oma laste põlvkonna ees on Eesti, mis on 25 aasta pärast veel parem paik, kus elada.

Tähistagem oma riigi vabadust uhkustundega rinnas ning austagem ja armastagem oma riiki. Loodan, et nõustute minuga öeldes - just sellist Eestit me tahtsimegi. Koos teeme me oma Eesti veel paremaks.

Elagu Eesti!